

Kuras tiesības ir piemērojamas? - Rumānija

SATURS

- 1 Tiesību avoti
 - 1.1 Valsts tiesību normas
 - 1.2 Daudzpusējas starptautiskās konvencijas
 - 1.3 Svarīgākās divpusējās konvencijas
- 2 Kolīziju normu piemērošana
 - 2.1 Vai tiesnesim ir pienākums pēc savas iniciatīvas piemērot kolīziju normas?
 - 2.2 Atgriezeniskā norāde
 - 2.3 Piesaistes kritērija izmaiņas
 - 2.4 Izņēmumi kolīziju normu piemērošanā
 - 2.5 Ārvalstu tiesību pārbaude
- 3 Kolīziju normas
 - 3.1 Līgumsaistības un tiesību akti
 - 3.2 Ārpuslīgumiskās saistības
 - 3.3 Personas statuss, tā aspekti saistībā ar civilstāvokli (vārds, dzīvesvieta, rīcībspēja)
 - 3.4 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem, ieskaitot adopciju
 - 3.4.1 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem
 - 3.4.2 Adopcija
 - 3.5 Laulība, pāru kopdzīve bez laulības, partnerattiecības, laulības šķiršana, laulāto atšķiršana, uzturēšanas saistības
 - 3.5.1 Laulība
 - 3.5.2 Pāru kopdzīve bez laulības un partnerattiecības
 - 3.5.3 Laulības šķiršana un laulāto atšķiršana
 - 3.5.4 Uzturēšanas saistības
 - 3.6 Laulāto mantiskās attiecības
 - 3.7 Testamenti un mantojums
 - 3.8 Nekustamais īpašums
 - 3.9 Maksātspēja

1 Tiesību avoti

1.1 Valsts tiesību normas

Starptautisko privāttiesību avoti Rumānijas valsts tiesībās ir Konstitūcija; Civilkodeksa VIII nodaļa un Civilprocesa kodekss; dažādi īpašie tiesību akti, kas saistīti ar ārvalstnieku starptautiskajām privāttiesībām; uzņēmumi; Komercreģistrs; valstspiederība.

1.2 Daudzpusējas starptautiskās konvencijas

Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences konvencijas civilprocesa jautājumos; par dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu; dokumentu izmantošanu; pierādījumu pieprasīšanu; tiesu pieejamības atvieglošanu; starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem; bērnu aizsardzību; adopciju; tiesas izvēli; un uzturēšanas saistībām.

Eiropas Padomes konvencijas par komercšķīrējtiesu; spriedumu atzīšanu un izpildi bērnu aizgādības lietās; informāciju par ārvalstu likumiem; adopciju; to bērnu tiesisko statusu, kuri nav dzimuši laulībā; un pilsonību.

Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijas par sieviešu un bērnu tiesību jautājumiem, bērna pabalstu prasību izpildi ārzemēs; arbitrāžu; imunitāti; transportu; intelektuālo īpašumu; ārpuslīgumisko atbildību; civiltiesisko atbildību attiecībā uz piesārņojuma izraisītiem postījumiem; pārbaudi; noilguma termiņiem; un pārdošanas līgumiem.

1.3 Svarīgākās divpusējās konvencijas

Rumānija ir noslēgusi līgumus par tiesisko palīdzību civillietās ar Albāniju, Alžīriju, Austriju, Beļģiju, Bulgāriju, Ķīnu, Čehijas Republiku, Kubu, Ēģipti, Franciju, Grieķiju, Ungāriju, Itāliju, Maķedoniju, Maroku, Moldovu, Mongoliju, Poliju, Krieviju, Serbiju, Slovākiju, Slovēniju, Dienvidkoreju, Spāniju, Sīriju, Tunisiju, Turciju, Ukrainu un Apvienoto Karalisti.

2 Kolīziju normu piemērošana

Ārvalstu tiesību piemērošanu tiesiskajām attiecībām ar starptautisko elementu var pieprasīt tiesa un iesaistītā puse pēc savas iniciatīvas.

Pamatojoties uz savu aktīvo lomu, tiesa var pēc savas iniciatīvas rosināt un likt pusēm apspriest ārvalstu tiesību piemērošanu, ja Rumānijas tiesību kolīziju normā ir atsauce uz to. Turklāt jebkura ieinteresētā persona var pieprasīt ārvalstu tiesību piemērošanu tiesā saskaņā ar pieejamības principu.

2.1 Vai tiesnesim ir pienākums pēc savas iniciatīvas piemērot kolīziju normas?

Materiālo tiesību normas (tostarp tiesību kolīziju normas) ir iekļautas ārvalstu tiesībās, ja vien puses nav izvēlējušās piemērojamās ārvalstu tiesības; tiesību aktu formai un līgumsaistībām piemērojamo tiesību lietas un citas īpašās lietas, kas paredzētas starptautiskās konvencijās, kuras parakstījusi Rumānija, ir noteiktas Eiropas Savienības tiesībās vai ar likumu.

Ja ārvalstu tiesībās ir atgriezeniskā norāde uz Rumānijas tiesībām vai citas valsts tiesībām, tiek piemērotas Rumānijas tiesības, ja vien nav skaidri noteikts citādi.

Sk. Civilkodeksa 2559. un 2560. pantu.

2.2 Atgriezeniskā norāde

Materiālo tiesību normas (tostarp tiesību kolīziju normas) ir iekļautas ārvalstu tiesībās, ja vien puses nav izvēlējušās piemērojamās ārvalstu tiesības; tiesību aktu formai un līgumsaistībām piemērojamo tiesību lietas un citas īpašās lietas, kas paredzētas starptautiskās konvencijās, kuras parakstījusi Rumānija, ir noteiktas Eiropas Savienības tiesībās vai ar likumu.

Ja ārvalstu tiesībās ir atgriezeniskā norāde uz Rumānijas tiesībām vai citas valsts tiesībām, tiek piemērotas Rumānijas tiesības, ja vien nav skaidri noteikts citādi.

Sk. Civilkodeksa 2559. un 2560. pantu.

2.3 Piesaistes kritērija izmaiņas

Lietas, kurām vienmēr piemērojamas iepriekš spēkā esošās tiesības pat tad, ja vienojošais faktors mainās, ietver: pēdējās valstspiederības valsts tiesības (lēmums par iespējamās nāves, prombūtnes vai pazušanas konstatēšanu); tiesības, kas bērna dzimšanas dienā regulē laulības ietekmi uz bērna vecākiem (bērna izcelšanās laulībā); bērna valstspiederības valsts tiesības no bērna dzimšanas dienas (bērna izcelšanās ārpus laulības).

Lietas, kurās iepriekš spēkā esošām tiesībām ir lielāks spēks nekā jaunajām tiesībām pat tad, ja vienojošais faktors mainās, ietver: tās valsts tiesības, uz kuru īpašums izsūtīts (izsūtāmais īpašums); slēdzot līgumu, raksturīgā izpildījuma debitora dzīvesvietas / juridiskās adreses dzīvesvietas valsts (nosakot ciešākās saites, kuras līgums atspoguļo).

Lietas, kurās var tikt piemērotas jaunās vai iepriekš spēkā esošās tiesības, ja vienojošais faktors mainās, ietver: tās vietas tiesības, kurā atrodas kustamais īpašums, kad noticis juridisks fakts, kā rezultātā ir radušās vai zudušās tiesības (lietu tiesību noteikšana, nodošana un izbeigšana); piemērojamās tiesības laikā un vietā, kurā tiek īstenoti reklāmas veidi (kustamais īpašums, kas iepriekš pārvietots vai ko plānots pārvietot uz citu valsti); tās valsts tiesības, kurā īpašums atradies, nonākot personas īpašumā, vai tās valsts tiesības, uz kuru tas pārvietots (valdījums ar tiesībām kļūt par īpašnieku).

Lietas, kurām tiek piemērotas labvēlīgākās tiesības, ja vienojošais faktors mainās, ietver: valstspiederības maiņas gadījumā saistībā ar pilngadības sasniegšanu; bērna ārpuslaulības izcelšanās gadījumā (ja bērnam piedzimšanas brīdī ir divas valstspiederības).

2.4 Izņēmumi kolīziju normu piemērošanā

Ārvalstu tiesības netiek piemērotas, ja tās ir pretrunā sabiedriskai kārtībai saskaņā ar Rumānijas starptautiskajām privāttiesībām (piemēram, ja tās noved pie rezultāta, kas nav saderīgs ar Rumānijas vai Eiropas Savienības tiesībām un cilvēku pamattiesībām), vai ja attiecīgās ārvalstu tiesības ir īstenojamas, pārkāpjot Rumānijas tiesības. Ja netiek piemērotas ārvalstu tiesības, tiek piemērotas Rumānijas tiesības.

Izņēmuma gadījumā tiesību izpildi, kas noteikta saskaņā ar valsts tiesību normām attiecībā uz starptautiskajām privāttiesībām, var nepiemērot, ja tiesiskajām attiecībām ir ļoti maza saistība ar šīm tiesībām. Tādā gadījumā tiek piemērotas tās tiesības, kurām ar tiesiskajām attiecībām ir vislielākā saistība.

Prioritāte ir obligātiem noteikumiem saskaņā ar Rumānijas tiesībām, kas regulē tiesiskās attiecības ar starptautisko elementu. Obligātos noteikumus saskaņā ar citas valsts tiesībām arī var piemērot tieši, lai regulētu tiesiskās attiecības ar starptautisko elementu, ja tiesiskās attiecības liecina, ka tām ir cieša saistība ar attiecīgās valsts tiesībām, un to nosaka pušu likumīgās intereses.

Sk. Civilkodeksa 2564. un 2566. pantu.

2.5 Ārvalstu tiesību pārbaude

Ārvalstu tiesību saturu nosaka tiesa, pamatojoties uz apliecinājumiem, kas iegūti no valsts iestādēm, kuras to noteikušas, izmantojot ekspertu atzinumus vai citā pienācīgā veidā. Pusei, kura pieprasa piemērot ārvalstu tiesības, var pieprasīt pierādīt to saturu.

Sk. Civilkodeksa 2562. pantu, Likuma Nr. 189/2003 par starptautisko tiesisko palīdzību civillietās 30. pantu, Eiropas konvenciju par informāciju par ārvalstu likumiem (Londona, 1968. gads) un divpusējos līgumus, kas noslēgti ar 1.3. punktā minētajām valstīm.

3 Kolīziju normas

3.1 Līgumsaistības un tiesību akti

Tiesību akta būtību nosaka ar tiesībām, ko izvēlas puses vai tā autors. Puses var izvēlēties tiesības, ko piemērot visam tiesību aktam vai tikai tā daļai.

Ja izvēles nav, tiek piemērotas tās valsts tiesības, ar kuru juridiskajam dokumentam ir vislielākā saistība (valsts, kurā akta noslēgšanas brīdī atrodas raksturīgā izpildījuma debitora vai akta autora dzīvesvieta vai juridiskā adrese), un, ja tiesības nav iespējams noteikt, tās valsts tiesības, kurā tiesību akts ir noslēgts.

Tiesību akta formālās prasības nosaka tiesības, kas regulē tā būtību. Akts tiek uzskatīts par spēkā esošu, ja tas atbilst nosacījumiem, kas noteikti kādās no šīm tiesībām: tās vietas tiesības, kurā tas izstrādāts; personas, kura tam piekritusi, valstspiederības valsts tiesības vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesības; vai piemērojamās tiesības saskaņā ar tās iestādes starptautiskajām privāttiesībām, kas pārbauda tiesību akta spēkā esamību.

Līgumsaistībām piemērojamās tiesības nosaka saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām, un jautājumos, kas neietilpst to darbības jomā, attiecīgajam tiesību aktam piemērojamo vietējo tiesību noteikumiem, ja vien starptautiskās konvencijās vai īpašos noteikumos nav paredzēts citādi.

Sk. Civilkodeksa 2640.–2646. pantu.

3.2 Ārpuslīgumiskās saistības

Ārpuslīgumiskām saistībām piemērojamās tiesības nosaka saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām, un jautājumos, kas neietilpst to darbības jomā, tiesībām, kas regulē pušu iepriekšējo tiesisko attiecību būtību, ja vien starptautiskās konvencijās vai īpašos noteikumos nav paredzēts citādi.

Tiesiskās aizsardzības līdzekļa prasības, kas balstītas uz privātās dzīves neaizskaramību un ar personu saistītām tiesībām, tiek regulētas pēc cietušās personas izvēles ar tās valsts tiesībām, kurā: atrodas cietušās personas pastāvīgā dzīvesvieta; kurā kaitīgā ietekme radīta; vai kurā atrodas kaitējuma radītāja pastāvīgā dzīvesvieta vai juridiskā adrese.

Atbildes tiesībām attiecībā uz pārkāpumiem, kas saistīti ar personu, piemēro tās valsts tiesības, kurā izdota publikācija vai pārraidīta programma.

Sk. Civilkodeksa 2641. un 2642. pantu.

3.3 Personas statuss, tā aspekti saistībā ar civilstāvokli (vārds, dzīvesvieta, rīcībspēja)

Personas vārdu regulē personas valstspiederības valsts tiesības. Bērna vārda došanu pēc bērna piedzimšanas regulē pēc izvēles vai nu tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgie ir abi vecāki un bērns, vai arī tās valsts tiesības, kurā bērns ir dzimis un dzīvojis kopš dzimšanas.

Personas dzīvesvietai piemēro valsts tiesības.

Personu civilstāvokli, tiesībspēju un rīcībspēju regulē personu valsts tiesības. Īpašu tiesībnespēju un rīcībnespēju saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām regulē tiesības, ko piemēro attiecīgajām tiesiskajām attiecībām. Personas statusa sākumu un beigas regulē katras personas valstspiederības valsts tiesības.

Pilnībā tiesībspējīgu un rīcībspējīgu personu aprūpei piemēro tās valsts tiesības, kurā aizbildnības nodibināšanas dienā vai dienā, kad veikti aizsardzības pasākumi, atrodas personas pastāvīgā dzīvesvieta.

Sk. Civilkodeksa 2570., 2572.–2576. un 2578.–2579. pantu.

3.4 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem, ieskaitot adopciju

3.4.1 Tiesisko attiecību noteikšana starp vecākiem un bērniem

Bērna izcelšanos laulībā nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas bērna piedzimšanas dienā regulē tiesības un pienākumus, kas izriet no bērna vecāku laulības. Ja vecāku laulība ir izbeigta vai anulēta pirms bērna piedzimšanas, tiek piemēroti tie tiesību akti, kas izbeigšanas vai anulēšanas dienā regulējuši no laulības izrietošās tiesības un pienākumus. Tas attiecas arī uz paternitātes nolīgšanu, ja bērns ir dzimis laulībā, kā arī bērna vārda iegūšanu.

Bērna izcelšanos ārpus laulības nosaka saskaņā ar tās valsts tiesībām, kuras valstspiederīgais ir bērns kopš dzimšanas, kas attiecas uz bērna izcelsmes apstiprināšanu un tā ietekmi, un izcelsmes atzīšanas apstrīdēšanu. Ja bērnam ir vairāk nekā viena valstspiederība, kas nav Rumānijas, tiek piemērotas tās valstspiederības valsts tiesības, kuras bērnam ir vislabvēlīgākās.

Sk. Civilkodeksa 2603.–2606. pantu.

3.4.2 Adopcija

Pamatnosacījumi adopcijas apstiprināšanai ir noteikti adoptētāja un adoptējamā valstspiederības valsts tiesībās. Tām jāatbilst arī obligātajiem nosacījumiem abos režīmos, kas noteikti abu valstu tiesībās. Pamatnosacījumi laulātajiem, kuri adoptē kopā, vai vienam laulātajam, kurš adoptē otra laulāto bērnu, ir noteikti tiesībās, kas regulē no laulības izrietošās tiesības un pienākumus.

No laulības izrietošās tiesības un pienākumus, attiecības starp adoptētāju un adoptējamo un adopcijas pārtraukšanu regulē adoptētāja valstspiederības valsts tiesības, un, ja adoptētāji ir abi laulātie, tiesības, kas regulē no laulības izrietošās vispārējās tiesības un pienākumus.

Adopcijas veidam piemēro tās valsts tiesības, kurā adopcija veikta.

Sk. Civilkodeksa 2607.–2610. pantu.

3.5 Laulība, pāru kopdzīve bez laulības, partnerattiecības, laulības šķiršana, laulāto atšķiršana, uzturēšanas saistības

3.5.1 Laulība

Pamatnosacījumi laulības noslēgšanai ir noteikti tās valsts tiesībās, kuras valstspiederīgie laulības ceremonijas brīdī ir laulājamie.

Laulības noslēgšanas veidam piemēro tās valsts tiesības, kurā tā ir noslēgta.

Tiesības, kas regulē tiesiskās prasības laulības noslēgšanai, tiek piemērotas arī laulības spēkā neesamībai un šādas spēkā neesamības sekām.

No laulības izrietošām vispārējām tiesībām un pienākumiem tiek piemērotas laulāto kopējās dzīvesvietas valsts tiesības un, ja tādas nav, abu laulāto kopējās valstspiederības valsts tiesības. Ja laulāto valstspiederība atšķiras, tiek piemērotas tās valsts tiesības, kurā laulība ir noslēgta.

Sk. Civilkodeksa 2585.–2589. pantu.

3.5.2 Pāru kopdzīve bez laulības un partnerattiecības

3.5.3 Laulības šķiršana un laulāto atšķiršana

Rumānijā ir piemērojama Regula Roma III.

Saskaņā ar valsts tiesībām laulātie, abpusēji vienojoties, var izvēlēties vienu no šādām tiesībām, ko piemēro laulības šķiršanai: tās valsts tiesības, kurā atrodas laulāto kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta dienā, kad ir noslēgta vienošanās par izvēlētajām piemērojamajām tiesībām; tās valsts tiesības, kurā bijusi laulāto pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta, ja vismaz viens no tiem joprojām tur dzīvo, kad tiek noslēgta vienošanās par izvēlēto piemērojamo likumu; tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgais ir kāds no laulātajiem; tās valsts tiesības, kurā laulātie dzīvojuši vismaz trīs gadus; vai Rumānijas tiesības.

Vienošanos par laulības šķiršanai piemērojamo tiesību izvēli var noslēgt vai grozīt ne vēlāk kā tajā datumā, kad laulības šķiršanas lieta ir nodota izskatīšanai par laulības šķiršanu atbildīgajai iestādei. Taču tiesa var ņemt vērā laulāto vienošanos ne vēlāk kā pirmajā lietas izskatīšanas reizē, uz kuru puses ir atbilstīgi uzaicinātas.

Ja laulātie nav izvēlējušies tiesības, laulības šķiršanai piemēro šādas tiesības: tās valsts tiesības, kurā laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā atrodas laulāto kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta; ja kopīgas pastāvīgās dzīvesvietas nav, tās valsts tiesības, kurā bijusi laulāto pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta, ja laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā attiecīgās valsts teritorijā atrodas vismaz viena laulātā pastāvīgā dzīvesvieta; ja tādas nav, tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgie laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā ir abi laulātie; ja laulātajiem ir atšķirīga valstspiederība, laulāto pēdējās kopīgās valstspiederības valsts tiesības, ja vismaz viens no laulātajiem laulības šķiršanas pieteikuma iesniegšanas dienā ir saglabājis attiecīgo valstspiederību; un visos citos gadījumos Rumānijas tiesības.

Tiesības, kas regulē šķiršanos, atbilstīgi piemēro arī laulāto atšķiršanai.

Sk. Civilkodeksa 2597.–2602. pantu.

3.5.4 Uzturēšanas saistības

Uzturēšanas saistībām piemērojamās tiesības nosaka saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību noteikumiem (Civilkodeksa 2612. pants).

3.6 Laulāto mantiskās attiecības

Laulāto mantiskajām attiecībām piemērojamās tiesības ir laulāto izvēlētas tiesības (tās valsts tiesības, kurā vienam no laulātajiem izvēles dienā ir pastāvīgā dzīvesvieta; tās valsts tiesības, kuras valstspiederīgais izvēles dienā ir viens no laulātajiem; vai tās valsts tiesības, kurā pēc laulības noslēgšanas bijusi laulāto pirmā kopīgā dzīvesvieta). Tās regulē dokumentu piekļuves pasākumus un izpildes saistības pret trešām personām vai arī formalitātes, kas nepieciešamas laulības savienības noslēgšanai, ar tiesībām, kas ir spēkā laulības noslēgšanas vietā.

Vienošanos par laulāto mantiskajām attiecībām piemērojamajām tiesībām var noslēgt pirms laulības noslēgšanas, laulības noslēgšanas brīdī vai laulības laikā.

Formālie nosacījumi ir tie, kas paredzēti vai nu tiesībās, kas izvēlētas laulāto mantisko attiecību regulēšanai, vai arī tās vietas tiesībās, kurā vienošanās noslēgta. Ja laulātie nav izvēlējušies laulāto mantiskajām attiecībām piemērojamās tiesības, tām piemēro tiesības, kas piemērojamas vispārējām tiesībām un pienākumiem, kas izriet no laulības.

Sk. Civilkodeksa 2590.–2596. pantu.

3.7 Testamenti un mantojums

Rumānijā ir piemērojama Regula (ES) Nr. 650/2012.

Valsts tiesībās mantošanu regulē tās valsts tiesības, kurā mirušā nāves brīdī atradusies tā pastāvīgā dzīvesvieta.

Persona var izvēlēties tiesības, kas piemērojamas mantošanas tiesībām tajā valstī, kuras valstspiederīgā tā ir. Ja ir izvēlētas piemērojamās tiesības, tās regulē tādas piekrišanas esamību un spēku, kas izteikta, norādot izvēlētajās piemērojamās tiesības.

Testamenta sagatavošana, grozīšana vai atsaukšana tiek uzskatīta par spēkā esošu, ja dienā, kad akts ir sagatavots, grozīts vai atsaukts, vai arī testatora nāves dienā akts atbilst piemērojamajām formālajām prasībām saskaņā ar: testatora valstspiederības valsts tiesībām; testatora pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesībām; tās vietas tiesībām, kurā dokuments ir sagatavots, grozīts vai atsaukts; tās vietas tiesībām, kurā atrodas nekustamais īpašums; vai tās tiesas vai iestādes tiesībām, kas īsteno mantoto aktīvu nodošanas procedūru.

Ja saskaņā ar piemērojamajām tiesībām mantotāja nav, Rumānijas teritorijā esošu īpašumu pārņem Rumānijas valsts saskaņā ar Rumānijas tiesībām par bezmantnieka īpašuma piešķiršanu.

Sk. Civilkodeksa 2633.–2636. pantu.

3.8 Nekustamais īpašums

Tās vietas tiesības, kurā īpašums atrodas (*lex rei sitae*), regulē šādus jautājumus: valdījumu, īpašumtiesības un citas lietu tiesības attiecībā uz īpašumu, tostarp nodrošinājumu; (īpašumtiesību perioda sākumā) valdījumu ar tiesībām kļūt par īpašnieku; (ja noticis juridisks fakts, kā rezultātā ir radušās, mainījušās vai zudušas šādas tiesības) lietu tiesību rašanos, pāreju vai izbeigšanu attiecībā uz īpašumu, kuram mainās atrašanās vieta; (slēdzot kustamā īpašuma ieķīlāšanas līgumu) nosacījumus kustamā īpašuma ķīlas spēkā esamībai, paziņošanai un sekām; paziņošanas formas un tiesību nodibināšanu attiecībā uz nekustamo īpašumu; (zādzības /eksportēšanas laikā vai prasības laikā) prasības par nozagtu vai nelegāli eksportētu īpašumu.

Tranzītā esošam īpašumam piemēro tās valsts tiesības, no kuras tas tiek nosūtīts.

Lietu tiesību nodibināšanai, pārejai un izbeigšanai attiecībā uz transportlīdzekļiem piemēro: kuģa karoga valsts tiesības vai lidmašīnas reģistrācijas valsts tiesības; tiesības, kas piemērojamas transportēšanas uzņēmuma organizatoriskajam statusam tā īpašumā esošajiem dzelzceļa un autotransporta līdzekļiem.

Akciju un obligāciju izdošanai reģistrētā vai uzrādītāja formā piemēro tiesības, kas ir piemērojamas tās juridiskās personas organizatoriskajam statusam, kas tās izdod.

Intelektuālā darba autortiesību nodibināšanai, saturam un izbeigšanai piemēro tās valsts tiesības, kurā tas ir pirmo reizi publicēts.

Rūpnieciskā īpašuma tiesību nodibināšanai, saturam un izbeigšanai piemēro tās valsts tiesības, kurā tas ir noguldīts vai reģistrēts vai kurā iesniegts pieteikums tā noguldīšanai vai reģistrēšanai.

Sk. Civilkodeksa 2613.–2632. pantu.

3.9 Maksātspēja

Noteikumus attiecībā uz piemērojamajām tiesībām iespējams atrast Likumā Nr. 85/2014 par maksātspēju un maksātspējas novēršanas procesu, kas atvieglo Regulas (EK) Nr. 1346/2000 piemērošanu.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lapa atjaunināta: 24/04/2018